

1866 for særlig at optage de Spørgsmaal til Drøftelse, som Kommissionen formentee laa udenfor dens Kompetence, og derfor ikke havde berørt, nemlig dels Sagens mere praktiske Side, den administrative Virksomhed ved Afgiftsopbeholdelsen og Tilsynsforvelelsen, dels selve Principspørgsmaalet eller den paagjældende Betsfatnings Fortrin og Mangler. I denne Skrivelse stillede Generaldirektøren sig bestemt imod Indførelsen af en saadan Ølbeskatning. Eigesom der for Kontollens Vedkommende fremhæves, at skjøndt Udgifterne hertil utvivlsomt vilde blive særdeles betydelige — hvor store lod sig ikke opgive — vilde der dog ikke kunne føres nogen betryggende Kontrol, saaledes frembrages de mange og særdeles betydningsfulde Anker, der kunne rettes saavel mod en Ølbeskatning i Almindelighed, som da navnlig mod den paatænkte Maltstat, idet Østertnyttet her særlig lægges paa det høist uehelbige i til Skattebasis at vælge Maltet, der i sin forskjellige Anvendelse, saaledes foruden til Øltilvirkning ogsaa til Kreaturfoder, spiller en saa stor Rolle for den hele Landbefolkning, der utvivlsomt vilde modtage en saadan Skat, der medførte en tvungen Nedlægning af alle private Malterier, med stor Uvillie og Animositet, og Generaldirektøren slutter med at henstille, at saafremt Nødvendigheden paabyder, at Statsindtægterne forsøges, denne Forsøgelse da søges tilveiebragt paa anden Maade.

Hermed standsede Sagen nu, og kommer først atter frem 6. Mar. efter ved Behandlingen af det af Regjeringen i Rigsdagssamlingen 1871—72 forelagte Lovforslag om Toldafgifterne. Ved første Behandling udtalte nemlig Finansministeren sig om Sagens Historie hos os, og tilføiede, at det efter nogle Undersøgelser ikke kunde tilraades at lægge en Skat paa alt Øl, hvorefter man vilde beskaffe og indskrænke den huslige Ølproduktion, medens Ministeren derimod med Glæde vilde lægge en Skat paa Tilvirkningen af bairersk Øl, naar det blot var muligt at finde et praktisk Middel til en saadan Betsfatning. Flere Medlemmer af Folkethinget udtalte sig ligeledes for en Skat paa bairersk Øl, og det af nævnte Thing i Toldsagen nedsatte Udvalg gik endnu videre, idet det, efter at have udtalt sig bestemt mod en Maltstat, foreslog, at Vanskelighederne ved at beskaffe bairersk Øl, der i Modsetning til almindeligt Øl, formentens kun at kunne udvindes ved Undergjøring, overvandt ved, at der ansattes en Toldofficiant ved hvert Bairersk-Bryggeri, at Afgiften fattedes til 4 Rdlr. pr. Td., hvilket med en antaget Produktion af 100,000 Td. vilde give 400,000 Rdlr., samt endte med at anmode Regjeringen om i næste Rigsdagssamling at forelægge et Lovforslag om en Afgift paa bairersk Øl, eventuelt paa andre finere Ølforter. Et saadant Forslag blev ogsaa udarbejdet i Generaldirektoratet for Skattevesenet, Skatten 2 Sk. pr. Pot er heri lagt paa den Mængde Øl, der frasøres Gjeringslokalerne og

tilføres Lagerrummene, og gjort efter en i Bryggeriet ført Drifts-Journal, sammenholdt med en skriftlig Opgivelse fra Fabrikken om Mængden af det til Lagring førte Øl; men uagtet det formentens at være den eneste mulige Løsning af Spørgsmaalet, tilfredsstillende det i Virkeligheden Generaldirektøren saa lidt, at han ved Fremsendelsen ledsagede det med en Skrivelse til Finansministeren, hvori de Mangler det nævnte Forslag led af, og som det ikke havde været muligt at fjerne, skarpt fremhævedes. Det var navnlig Umuligheden af i Fabrikationsmaaden af bairersk Øl at paavise et Punkt, hvori den afstiller sig saaledes fra Hvidtølslagningen, at det var muligt herpaa at basere en Betsfatning, samt det i det Hele taget ubestemmelige ved Ølforten bairersk Øl, der i ingen Henseende lod sig definere, saa at den kunde holdes ud fra andre Ølforter — Lovforslaget gjælder derfor ogsaa „heri Landet tilvirket saakaldet bairersk Øl“ —, som gjorde, at Generaldirektøren ved Fremsendelsen udtalte sin Betsfatning over ikke at have set sig istand til andet end til at fremsende et Udkast, som han selv maatte erklære for ufuldstændig, men tillige sit Haab om, at Sagen ikke førtes videre.

Finansministeren delte efter sine Udtalelser ved Forelæggelsen af Forslag til Lov om Told- og Skatsafgifter i Rigsdagsamlingen 1872—73 denne Opfattelse af Sagen paa dens daværende Standpunkt, og Forslaget om en Betsfatning af bairersk Øl blev derfor ikke forelagt, men ombest til Thingets Medlemmer tilligemed et Aftryk af den ovennævnte Skrivelse fra Generaldirektøren, og dette tredie Forsøg paa en Ølbeskatning fik sin Afslutning med, at Folkethingsudvalget i dets Betænkning til bemeldte Toldlovsforslag, idet det tilsyneladende, lidt modstræbende, bødte sig for de fremhævede Vanskeligheder ved Indførelsen af en saadan Skat, dog udtaler Haabet om, at Regjeringen fremdeles vil have Opmærksomheden henvendt paa en Betsfatning af Lurusøl.

Bairersk Øl ansaas den Gang ubetinget for en Lurusdrik, der efter de opstillede Grundbetingelser fortrinligt egnede sig til Belæggelse med Afgift til Dækning af det ved foreslaaede Beskættelser i Toldafgifterne fremkommende Understud, hvorefter Løndentens senere maa synes at være den, at beskaffe Konsumtionen eller Produktionen af bairersk Øl under Hensyn til dets Alkoholindhold, der dels gjør Øllet til en Konkurrent af Brændevinen og nedsetter Statens Indtægt af Brændevinen, dels antages at have samme skadelige Indflydelse som Brændevin og derfor ligefremt egner sig til at blive Staten en Indtægtskilde. Den Karakter af Lurusvare, som saaledes oprindelig er givet det bairerske Øl, har den samme tvivlsomme Betsfatning, som den, der til forskjellige Tider er tillagt forskellige Ting, som i deres første Fremkomst ere bleven konsumerede af de saa, der derved have faaet en Livsnødvendelse til, men efterhaanden